

SPOTKANIA MAŁŻEŃSKIE

Rekolekcje dla Narzeczonych

program przygotowujący
do sakramentu małżeństwa
*(zatwierdzony Dekretem Stolicy
Apostolskiej i Episkopatu Polski)*

DOKUMENTACJA PRAWNA

SPOTKANIA MAŁŻEŃSKIE
ENCOUNTERS OF MARRIED COUPLES

DEKRET i STATUT

HISTORIA RUCHU REKOLEKCYJNEGO „SPOTKANIA MAŁŻEŃSKIE”

64.

Program Spotkań Małżeńskich opiera się na idei ruchu Marriage Encounter. Pomysł tego typu rekolekcji zainicjował wraz z grupą małżeństw w Barcelonie w Hiszpanii w 1953 r., O. Gabriel Calvo SJ. Proponowane przez niego formy pracy długo jednak nie mogły rozwinąć się w Europie. Poprzez Amerykę Łacińską O. Calvo dotarł do Stanów Zjednoczonych. Powstało tu kilkanaście grup, z których każda stworzyła własną modyfikację pierwotnej wersji. Z jednej z nich wyrósł szeroko rozpowszechniony, ale nie współpracujący z O. Calvo ruch Worldwide Marriage Encounter. Natomiast program przywieziony do Polski pochodzi bezpośrednio od grupy współpracującej z O. Calvo. Przywiózł go w 1976r., nieżyjący już dzisiaj, śp. Stanisław Boguszewski, Polak zamieszkały od drugiej wojny światowej w Kanadzie. Oto, co pisał on sam w lutym 1979 r.: *gdzieś na początku 1976 r., ówczesny ksiądz kardynał Wojtyła spytał mnie, czy potrafią pomóc w ratowaniu masowo rozpadających się młodych małżeństw (...). Po namyśle (...) zasugerowałem program Marriage Encounter jako posiadający - ze wszystkich rodzinnych programów - największą siłą przeżyciową wstrząsu i przebicia".*

Przywieziona przez Stanisława Boguszewskiego wersja programu została przetłumaczona na język polski w ośrodku duszpasterstwa akademickiego, a właściwie absolwentów tego duszpasterstwa, w Katowicach. Liderami założka ośrodka rekolekcyjnego byli wówczas Janina i Kazimierz Waloszkowie oraz ks. Józef Danch z Katowic.

Pierwszy weekend odbył się w dniach 7-9 maja 1977 r. w Laskach koło Warszawy. Uczestniczyły w nim małżeństwa z Katowic, Wrocławia i Warszawy oraz St. Boguszewski, Krzysztof Jedliński - psycholog i ks. Janusz Strojny z Warszawy. Weekend ten był dla wszystkich uczestników tak głębokim przeżyciem, iż zdecydowali się kontynuować następne tego rodzaju spotkania widząc ich znaczenie, tak dla pogłębienia więzi małżeńskiej, jak i dla ratowania małżeństw zagrożonych rozwodem.

Kilka par uczestniczących w tym weekendzie przygotowało wraz ze Stanisławem Boguszewskim następny, który odbył się 6-8 stycznia 1978 r. w Pewli koło Żywca. Uczestniczyli w nim min. Irena i Jerzy Grzybowski z Warszawy, którzy następnie włączyli się w przygotowanie kolejnego weekendu w Laskach w maju 1978 r. Weekend ten był początkiem powstania ośrodka warszawskiego i - jak czas pokazał - dalszego rozprzestrzeniania się Spotkań Małżeńskich w Polsce.

W czerwcu 1978 r. i w marcu 1979 r. przebywali w Polsce z parodniowymi wizytami przedstawiciele Worldwide Marriage Encounter. Intencją tych odwiedzin była chęć włączenia nas do WME, ale pod warunkiem bezdyskusyjnego przyjęcia programu i koncepcji organizacyjnej WME. Nie zauważyliśmy zainteresowania gości naszą pracą i owocami weekendów, które już w Polsce się odbyły. Zraził nas też konflikt środowiska WME z o. Calvo, z którym jednak wówczas nie mieliśmy kontaktu. Dlatego też Spotkania Małżeńskie zaczęły rozwijać się w Polsce samodzielnie. Zakorzeniały się w polskich warunkach życia codziennego, w naszej tradycji i kulturze. W tym czasie w prowadzenie Spotkań Małżeńskich włączył się także ks. Marek Szumowski z Warszawy.

Po długich dyskusjach nad określeniem czym są Spotkania Małżeńskie (ruch religijny, rekolekcje, ruch paraliturgiczny?), przeważała koncepcja ośrodka rekolekcyjnego. W ośrodku warszawskim, Irena i Jerzy Grzybowski wspólnie z Niną i Kazikiem Waloszkami z Katowic omówili każdą animację; przedyskutowali przebieg weekendu, sformułowali poszczególne pytania do dialogu. Chodziło o dostosowanie sformułowań i treści etapów do polskich problemów i warunków życia. Na początku 1980 r. odczuliśmy, że jest to już program polski korzystający z tradycji i doświadczeń ruchu Marriage Encounter. Ten etap pracy zakończył się opracowaniem wiosną 1980 r. pierwszej wersji podręcznika, w co włączyli się wszyscy ówcześni animatorzy, dając swoje przykłady wprowadzeń do poszczególnych etapów. Funkcjonowały wówczas już dwa ośrodki: w Katowicach i w Warszawie.

Potem przyszła druga faza: Poszukiwanie jakiejś stabilizacji i próba rozszerzenia informacji o weekendach. Irena i Jerzy Grzybowski rozpoczęli prowadzenie rozmów z ks. bpem Wł. Miziołkiem, a Nina i Kazik Waloszkowie z ks. bpem H. Bednorzem. Po tych rozmowach poczuli się bardziej

częstką Kościoła. Rozpoczęła się działalność rekolekcyjna za wiedzą i aprobatą Władz Kościelnych. Zaczęto ogłaszać terminy kolejnych rekolekcji w parafiach.

Już z końcem 1978 r. St. Boguszewski wyłączył się z przygotowywania kolejnych weekendów. Niestety, zmarł wiosną 1980 r. w Anglii. U schyłku lata 1981 roku Nina i Kazik Waloszkowie wyjechali z Polski do Australii, gdzie pozostali na stałe. Wkrótce potem (1982 r.) w wypadku samochodowym zginął ks. Józef Danch.

Jesienią 1980 r. Irena i Jerzy Grzybowscy napisali list do Ojca Świętego Jan Pawła II. Otrzymali odpowiedź z błogosławieństwem. Wkrótce potem przyszła kartka od ks. abpa J. Tomko - Sekretarza Synodu Biskupów - z zachętą do kontynuowania tej pracy.

Odbywały się już wtedy 2-3 razy w roku spotkania dla animatorów, na program których składała się modlitwa, refleksje nad fragmentem Pisma Św. dotyczącym małżeństwa oraz dialog 10 + 10 jak na weekendzie.

Jesienią 1982 r. po raz pierwszy Ruch Rekolekcyjny Spotkania Małżeńskie ogłosił terminy rekolekcji w *Tygodniku Powszechnym*. Był to początek nowego etapu rozwoju naszego ruchu. W weekendach zaczęły uczestniczyć również pary przeżywające otwarte konflikty - przestały przyjeżdżać same tylko dobre małżeństwa. Jednocześnie zaczęły pojawiać się małżeństwa z różnych stron Polski, czego konsekwencją było stopniowe rozprzestrzenianie się Spotkań na terenie innych diecezji w kraju i zagranicą.

Dnia 15 sierpnia 2009 r. Stolica Apostolska Dekretem Papieskiej Rady ds. Świeckich ogłosiła Ruch Rekolekcyjny „Spotkania Małżeńskie” wraz z jego programem rekolekcyjnym oficjalnym międzynarodowym stowarzyszeniem z osobowością prawną w Kościele Katolickim. Podpis pod Dekretem złożył polski Kardynał Stanisław Ryłko, przewodniczący tejże Rady Papieskiej.

66.

PONTIFICIUM CONSILIUM
PRO LAICIS

752/09/S-61/B-109

DECREE

Encounters of Married Couples is an ecclesial movement founded by the married couple Mrs. Irena and Mr. Jerzy Grzybowski in Poland during the years 1977-78, in collaboration with Mr. Stanisław Boguszewski. This movement has seen a remarkable growth first of all in Poland and later in other countries of Central and Eastern Europe.

As stated in the Statute, "the objective of the Association is to renew the bond between a husband and a wife and between the married couple and God in resemblance of the love of Christ and Church (cf. *Ephesians* 5:21-33). The works of the Association aim at deeper understanding and also experiencing the essence of the Sacrament of Matrimony in compliance with the Can. 1055 and 1056, thus creating the basis for permanent development of the whole family as the domestic Church" (*Statute*, article 10).

The basic form of activity of *Encounters of Married Couples* is a three days closed retreat, also called the Basic Retreat. During these days husbands and wives, under the guidance of three married couples and a priest, animators of the Association, are encouraged to follow a dialogue workshop, founded on the teachings of the Church, aiming to rediscover family as a *communion of persons* animated by mutual love (cf. John Paul II, Post-Synodal Apostolic Exhortation *Familiaris consortio*, 19). In addition to Basic Retreats, the Association also offers preparatory courses for the sacrament of matrimony and may create other forms of activity in accordance with the charism of the Association (cf. *Statute*, articles 17-21).

The Second Vatican Council, together with post-conciliar teaching, has given special attention to the new forms of association of the Christian faithful and their participation in the life of the Church and deep esteem and consideration has been shown to them (cf. Decree on the apostolate of the laity *Apostolicam actuositatem*, 18, 19 and 21; John Paul II, Post-synodal Apostolic exhortation *Christifideles laici*, 29).

In his Apostolic letter, *Novo millennio ineunte*, His Holiness John Paul II wrote about the great importance of "the promotion of forms of associations, whether of the more traditional kind or the newer ecclesial movements which continue to give the Church a vitality that is God's gift and a true "Springtime of the Spirit" "(46).

67.

PONTIFICIUM CONSILIUM
PRO LAICIS

Consequently:

Considering that the Pontifical Council for the Laity, with a decree dated 15 August 2004 recognized *Encounters of Married Couples* as a private international association of the faithful, with a juridical personality, and approved its Statute for a period of five years *ad experimentum*;

After such period of time, having examined the request presented on 10 March 2009, by Mrs. Irena and Mr. Jerzy Grzybowski, Leaders of the *Encounters of Married Couples* to the Pontifical Council for the Laity, in which they request the definitive approval of the Statute;

Having accepted the modifications to the Statute of the association;

In light of article 134 of the Apostolic Constitution *Pastor Bonus* for the Roman Curia and according to canon 322 of the Code of Canon Law, the Pontifical Council for the Laity decrees:

1. The confirmation of the recognition of *Encounters of Married Couples* as a private international association of the faithful, with a juridical personality, according to canons 298-311 and 321-329 of the Code of Canon Law.

2. The definitive approval of the Statute of this association, duly authenticated by this Dicastery and deposited in our Archives.

From the Vatican, 15 August 2009, Solemnity of the Assumption of the Blessed Virgin Mary.

+ In. Clemens

† Josef Clemens
Secretary

St. Carol. Rylko
Stanislaw Card. Rylko
President

PONTIFICIUM CONSILIUM
PRO LAICIS
752/09/S-61/B-109

DEKRET

Spotkania Małżeńskie są kościelnym ruchem założonym przez małżeństwo Irenej i Jerzego Grzybowskich w Polsce w latach 1977-78, we współpracy z Panem Stanisławem Boguszewskim. Ruch jest znany z niezwykłego rozwoju, najpierw w całej Polsce, a później w innych krajach Centralnej i Wschodniej Europy.

Jak zostało stwierdzone w Statucie, „Stowarzyszenie ma na celu odnowienie więzi męża i żony ze sobą i z Bogiem na podobieństwo miłości Chrystusa i Kościoła (Ef 5,21-33). Prace Stowarzyszenia zmierzają ku pogłębieniu rozumienia, a także przeżycia istoty Sakramentu Małżeństwa, w zgodzie z Kan. 1055 i 1056, a tym samym stwarzają podstawę trwałego rozwoju całej rodziny jako domowego Kościoła” (Statut, Artykuł 10).

Podstawową formą działalności *Spotkań Małżeńskich* są trzydniowe zamknięte rekolekcje, zwane dalej Rekolekcjami Podstawowymi. W czasie tych dni mąż i żona, pod przewodnictwem trzech par małżeńskich i księdza, animatorów Stowarzyszenia, są zachęceni do zastosowania warsztatów dialogowych, opartych na nauczaniu Kościoła, zmierzających do odkrycia na nowo rodziny jako *komunii osób* inspirowanych wzajemną miłością (cyt. Jan Paweł II, Posynodalna Adhortacja Apostolska *Familiaris Consortio*, 19). Oprócz Rekolekcji Podstawowych, Stowarzyszenie oferuje również kursy przygotowawcze do sakramentu małżeństwa i może wprowadzać inne formy działalności zgodnie z charyzmatem Stowarzyszenia (por. Statut, Artykuły 17-21).

Drugi Sobór Watykański, razem z posoborowym nauczaniem, zwraca szczególną uwagę na nowe formy skupiania/gromadzenia wierzących chrześcijan i ich udziału w życiu Kościoła. Darzy ich głębokim szacunkiem i uznaniem (cyt. Dekret o apostołstwie świeckich *Apostolicam actuositatem*, 18, 19 i 21; Jan Paweł II, Posynodalna Adhortacja Apostolska *Christifideles laici*, 29).

W swoim Liście Apostolskim, *Novo millennio ineunte*, Jego Świątobliwość Jan Paweł II napisał o wielkiej ważności «popierania różnych form zrzeszania się, zarówno tradycyjnych, jak i nowszych ruchów kościelnych, ponieważ nadają one Kościołowi żywotność, która jest darem Bożym i przejawem prawdziwej „wiosny Ducha”»(46).

W rezultacie:

Biorąc pod uwagę, że Papieska Rada ds. Świeckich dekretem datowanym 15 sierpnia 2004 uznała Spotkania Małżeńskie jako prywatne międzynarodowe stowarzyszenie wiernych z osobowością prawną i zatwierdziła jego Statut na okres pięciu lat ad experimentum;

Po tym okresie czasu, po zbadaniu prośby przedstawionej 10 marca 2009 przez Państwa Irenę i Jerzego Grzybowski, Liderów Spotkań Małżeńskich, Papieskiej Radzie ds. Świeckich o ostateczne zatwierdzenie Statutu;

Po zaakceptowaniu zmian w Statucie stowarzyszenia;

W świetle artykułu 134 Konstytucji Apostolskiej Pastor Bonus dla Kurii Rzymskiej i zgodnie z kanonem 322 Kodeksu Prawa Kanonicznego, Papieska Rada ds. Świeckich postanawia:

1. Potwierdzenie uznania Spotkań Małżeńskich jako prywatnego międzynarodowego stowarzyszenia wiernych, z osobowością prawną, zgodnie z kanonami 298-311 i 311-329 Kodeksu Prawa Kanonicznego.

2. Ostateczne zatwierdzenie Statutu tego stowarzyszenia, poświadczonego w należyty sposób przez tę Dykasterię i złożonego w naszych Archiwach.

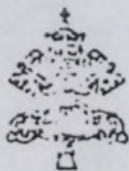
Z Watykanu, dnia 15 sierpnia 2009, w Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

(podpis)
Josef Clemens
Sekretarz

pieczęć Papieskiej Rady ds. Świeckich

(podpis)
Stanisław Ryłko
Przewodniczący

2056/80

E Civitate Vaticana, die 7 novembre 80

SYNODUS EPISCOPORUM

Secretaria Generalis

Sekretariat Generalny Synodu Biskupów zapoznał się z treścią listu jak też z dołączonym doń zeszytem "Spotkania Małżeńskie", w którym zawarte są informacje dotyczące pracy Waszego Ośrodka.

Doceniając znaczenie tej formy działalności, życzymy, aby prowadziła ona do dalszego głębszego zrozumienia i wypełnienia zadań Rodziny we współczesnym świecie.

Z wyrazami podziękowań za łączność duchową

Josef Tomko, gen. sek.

PRYMAS POLSKI

76.

Warszawa, dnia 31 października 1984

N. 2611/84/P.

Szanowni Państwo,

Z wielkim zadowoleniem przyjąłem wiadomość o rozwijającym się dziele rekolekcji "Spotkania małżeńskie". Cieszę się, że tymi małymi krokami można skutecznie wpłynąć na odrodzenie moralne społeczeństwa, które - jak wiadomo - ma swoją podstawową bazę w rodzinie.

Niech Dobry Bóg wspomaga ofiarną pracę. Matce Bożej oddaję rekolekcyjną pracę rodzin i z serca błogosławię

+ Józef Kard. Glemp

+ Józef Kardynał Glemp

PRYMAS POLSKI

Szanowni Państwo
Irena i Jerzy GRZYBOWSCY
ul. Meander 23 m.22
02-791 W a r s z a w a

72.

SEKRETARIAT STANU

SEKCJA PIERWSZA · SPRAWY OGÓLNE

WATYKAN, 7 sierpnia 1989 r.

Szanowni Państwo,

W imieniu Jego Świątobliwości Jana Pawła II serdecznie dziękuję za list z dnia 3 bm. oraz album ilustrujący pracę apostolską wśród rodzin poprzez "Spotkania Małżeńskie".

Ojciec Święty poleca Bogu w modlitwie wszystkie osoby odpowiedzialne za tę formę apostolstwa, uprasza łaski potrzebne i z serca błogosławi na dalszą owocną działalność.

Łączę wyrazy szacunku

O. Rizzato

Mons. O. Rizzato
Asesor

W. Państwo
Irena i Jerzy Grzybowski
ul. Meander 23 m. 22
02-791 Warszawa
POLONIA

73

Rada Episkopatu Polski ds. Rodziny
Przewodniczący
Skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 6
01-015 Warszawa

Warszawa, dnia 9 czerwca 2003 r.

Informacja o pracy „Spotkań Mażeńskich”

Działalność Ośrodków Spotkania Mażeńskie stanowi część pracy Duszpasterstwa Rodzin w Polsce. Dotyczy to zarówno programów dla małżeństw jak i osób przygotowujących się do sakramentu małżeństwa w formie tzw. Wieczorów dla Zakochanych i Rekolekcji dla Narzeczonych.

Prowadzone przez Spotkania Mażeńskie rekolekcje dla małżeństw umacniają więź małżeńską i rodzinną. Wieloletnie doświadczenie pokazało, że są szansą odnowy i pogłębienia treści sakramentu małżeństwa. Wieczory dla Zakochanych, które stanowią część pracy tego ruchu rekolekcyjnego, mogą być traktowane jako skrócona katechizacja przedmałżeńska (w rozumieniu p. 26 Dyrektorium Duszpasterstwa Rodzin) lub jako przygotowanie bezpośrednie do sakramentu małżeństwa (p. 27 Dyrektorium). Bezpośrednimi odpowiedzialnymi za programy Spotkań Mażeńskich, w tym także za Wieczory dla Zakochanych, od strony merytorycznej i organizacyjnej są pp. Irena i Jerzy Grzybowski oraz o. Mirosław Piłśniak OP.

[Signature]
Przewodniczący

ROZDZIAŁ II

CHARYZMAT, DUCH I MISJA

74.

Artykuł 10. Stowarzyszenie ma na celu odnawianie więzi męża i żony ze sobą i z Bogiem na podobieństwo miłości Chrystusa i Kościoła (por. List do Efezjan, 5,21-33). Prace Stowarzyszenia zmierzają ku pogłębieniu rozumienia, a także przeżycia istoty sakramentu małżeństwa, w zgodzie z Kan. 1055 i 1056, a tym samym stwarzają podstawę trwałego rozwoju całej rodziny jako domowego Kościoła. Dialog jest zaakceptowany przez członków Stowarzyszenia jako ich droga duchowości.

Artykuł 11. Działalność Stowarzyszenia, poprzez właściwe metody, zmierza do osiągnięcia pełni chrześcijańskiego życia i doskonałości miłości, a tym samym sprzyja odpowiedzi na powołanie każdego człowieka do świętości poprzez małżeństwo i rodzinę. Owoce rekolekcji i innych spotkań formacyjnych, widoczne w przemianie ludzkich serc, przyjmujemy jako owoce łaski, które Duch rodzi w wiernych (por. Christifideles laici, 30).

Artykuł 12. Szczególnym charyzmatem Stowarzyszenia jest dar spotkania męża i żony, czyli zrozumienia i przyjęcia siebie nawzajem w prawdzie i miłości, w duchu komunii osób (por. Familiaris consortio, 19). Do tego spotkania prowadzi dialog proponowany mężowi i żonie na wszystkich etapach formacji Stowarzyszenia. Jest on prowadzony przez nich we dwoje, i tylko we dwoje, ze świadomością Bożej obecności w nim. Poprzez ten dialog ujawnia się jednocząca moc miłości dana małżeństwu przez sakrament.

Artykuł 13. Prace Stowarzyszenia inspirowane są przekonaniem, że odnowa naturalnych więzi męża i żony sprzyja odnowieniu ich więzi nadprzyrodzonej. Dlatego też metody pracy, oparte na świadectwie codziennego życia, odwołują się zarówno do osiągnięć psychologii jak i do nauki Kościoła.

Artykuł 14. W dążeniu do celów wymienionych w Artykułach 10-13 szczególne znaczenie ma stosowanie w życiu „zasad dialogu”, a mianowicie pierwszeństwa słuchania przed mówieniem, dzielenia się przed dyskutowaniem i rozumienia przed ocenianiem, a nade wszystko przebaczenia. Zasady te leżą u podstaw wszystkich form pracy Stowarzyszenia, odnoszą się do postaw w małżeństwie i w rodzinie, wewnątrz wspólnoty Animatorów i uczestników, a także w relacjach z innymi ludźmi. W sposób szczególny dotyczą modlitwy oraz rozeznawania codziennych decyzji i sposobu życia przed Bogiem.

Artykuł 15. Duchowość Stowarzyszenia kształtują małżeństwa, świadome swego szczególnego powołania, we współpracy z kapłanami. Stowarzyszenie jest szczególnym polem odkrywania i realizowania kapłańskiej, prorockiej i królewskiej misji świeckich w Kościele (por. Christifideles laici, 14).

Artykuł 16. Misją Stowarzyszenia jest objęcie przez podstawowe formy pracy jak największej ilości uczestników (por. Rozdział VI), niezależnie od tego czy będą oni w przyszłości członkami Stowarzyszenia, czy nie.

ROZDZIAŁ III

PODSTAWOWE FORMY PRACY

Artykuł 17. Podstawową formą pracy Stowarzyszenia są spotkania o charakterze rekolekcji zamkniętych, przeznaczone dla wszystkich małżeństw, zwane dalej Rekolekcjami Podstawowymi. Troska o rozwój tych rekolekcji jest najważniejszym zadaniem Stowarzyszenia.

Artykuł 18. Rekolekcje Podstawowe prowadzą zazwyczaj trzy małżeństwa i kapłan - Animatorzy Stowarzyszenia. Niedopuszczalne jest odbywanie tych rekolekcji bez kapłana jak również prowadzenie ich przez kapłana bez małżeństw. Funkcje pomocnicze w prowadzeniu wszystkich form pracy mogą pełnić osoby życia konsekrowanego i mieć status Animatora, jeżeli zostały do tego przygotowane (por. Rozdział V).

Artykuł 19. Poza Rekolekcjami Podstawowymi, Stowarzyszenie prowadzi przygotowanie do sakramentu małżeństwa w formie Wieczorów dla Zakochanych. Ponadto Stowarzyszenie prowadzi skróconą formę tego przygotowania jako Rekolekcje dla Narzeczonych.

Artykuł 20. Wszystkie formy pracy Stowarzyszenia prowadzone są według ściśle określonych programów opisanych w materiałach formacyjnych, opracowanych przez rady programowe lub zespoły redakcyjne powołane przez Liderów Dzieła. Programy te muszą być zatwierdzone przez Liderów Dzieła (por. Artykuł 102 p. 8). Programów tych nie wolno Animatorom samowolnie zmieniać. Liderzy Dzieła (por. Rozdział X) będą utrzymywać stały kontakt z Papieską Radą do Spraw Świeckich oraz Papieską Radą do Spraw Rodziny